

Frisøren Merete Hodne må frifinnes

Aftenbladet kommenterte hijab-saken fra Jæren tingrett i lederartikkel 13. september og avsluttet slik: «I et sivilisert samfunn kan det ikke være lovlig å nekte afrikane-re plass på bussen, jøder adgang i kafeen, homofile å gå i teater eller muslimer å gå til frisør.»

Dette blir for enkelt i forhold til hva saken gjelder.

Ikke diskrimineringsgrunn

De tre første tilfellene er naturgitte forhold som selvsagt ingen skal diskrimineres for. Det fjerde gjelder religion, som man velger fritt, men som loven allikevel likestiller med de tre første. Her er det imidlertid ikke religionen, men hijaben, som kun er et utslag av religionen, som er diskrimineringsgrunn. Og det er noe ganske annet.

Aftenbladet synes å være på linje med Andreas Slettholm, kommentator i Aftenposten som 16. september skrev: «Gitt at hijab har noe med islam å gjøre, og islam er en religion, så er det ulovlig å diskriminere hijabbruk.»

Et rettslig viktig skille

Hva da om frisørkunden hadde vært en hjemvendt IS-kriger eller en far som hadde fått sine døtre jomfrutestet og kjønnslemlestet? Skulle ikke han kunne diskrimineres fordi om adferden «har med islam å gjøre»? Dette for å vise at all religiøst motivert adferd ikke som selve religionen (troen) automatisk utelukker diskriminering. Dette skillet er rettslig viktig fordi lovens beskrivelse av det straffbare forhold ikke kan tolkes utvidende ut over ordlyden.

Eksemplene ovenfor viser da også at lovgiver har hatt god grunn for å ikke likestille religionsutøvelse med religion.

Lovhjemmel mangler

Dersom lovens forbud mot diskriminering på grunn av religion ble tilføyet «[...] og rimelig utøvelse av den», kunne den avviste hijab-bæreren fått prøvet sine interesser mot frisørens. Men slik lovhemmel har vi ikke i dag. Derfor mener jeg frisøren må frifinnes.

LEIF C. MIDDELTHON SR.

Høyesterettsadvokat emeritus, Stavanger

Kronikk

sendes til kronikk@aftenbladet.no
Lengde inntil 5500 tegn inkl. ordmellomrom.
Foto av forfatter legges ved.

omrom.